

VALRAMUS

EPISCOPUS NUMBURGENSIS

NOTITIA HISTORICA

(FABRIC. *Bibliotheca mediæ et inf. Latinitatis*, t. VI, p. 313)

Walramus, ab aliis scribitur Waleramus, Gualeramus, Wultrabanus, episcopus Numburgensis ab a. 1090 ad 1110. Ejus sunt :

1. *Epistola ad Ludovicum*, Thuringiæ Landgravium, qua ipsum monet ut, pontifice deserto, imperatori fidem exhibeat. Ediderunt eam Dodechinus in Appendice ad Marianum Scotum a. 1090; Baronius h. a., n. 8; Goldastus in Apologia pro Henrico IV, p. 51; Lunigius in Spicilegio ecclesiastico Archivi imperialis part. II, Append., p. 146; Leuckfeldius in Antiqq. Halberstadensibus, p. 693. Verum Ludovicus, in responsione quam Herrandus episcopus Halberstadensis scripsisse dicitur, nostrum acerbè refutat.

2. *De unitate Ecclesiæ conservanda, et de schismate inter imperatorem et pontificem*. Inventus est primum ab Ulrico Hutteno et 1520 Moguntia, in-4° editus: postea Simon Schardius inseruit collectioni De jurisdictione et auctoritate imperii, primum illi locum tribuens: deinde Goldastus Apologiæ pro Henrico IV, p. 53. Vide Jac. Burckhardum de Vita Hutteni, part. II, p. 28, et nostrum supra libro III, p. 420.

3. *De investitura episcoporum per imperatores faciendâ libellus* in Collectione Schardii De jurisdictione imperiali, n. 14.

4. *Epistolam ejus de S. Leonardo confessore* ediderunt Martène et Durand Collect. amplissimæ tom. I, p. 655. Data est autem ad serenissimam matronam domnam Gertrudem, quæ fuit, ut conjiciunt editores, Ecberti marchionis Saxonie (vel Misnie potius) filia, relicta Henrici comitis de Northem, avia Lotharii imperatoris.

5. *Aliam epistolam ad Anselmum Cantuariensem*, quæ in hujus Operibus p. 157 sqq. exstat additis notis p. 578, supra tomo I, p. 112, memorat Fabricius.

6. Ejus quoque *epistola ad Ecclesiam Bambergensem*, qua excommunicatum aliquem vitandum esse indicat, in codice Udalriciano, tomo II Corporis scriptorum mediæ ævi Joan. Georgii Eccardi, p. 263.

Adde de ipso Acta et Facta præsulum Nuenburgensium in Syntagmate Paulliniano, p. 133; Sagittarii Historiam episcoporum Numburgensium § 11.

VALRAMI EPISTOLA

AD LUDOVICUM THURINGIÆ LANDGRAVIUM CUM REFUTATIONE

Quam sub nomine Landgravii edidit Stephanus Halverstadiensis episcopus.

(BARON. *Annal.* ad an. 1090, n. 8.)

Hoc pariter anno, illustres confessores Catholicorum propugnatores ex hac vita migrasse Herimannum Metensem episcopum, et Adalberonem Wirceburgensem archiepiscopum, Bertholdus affirmat; Eggebertum marchionem, nec non Bertholdum ducem pariter ex humanis sublatis strenuos propugnatores Catholicorum idem asserit. Unde patuit via ut Henricus imperator in Italiam denuo se conferret adversus Mathildem. Ita collabentibus in Germania rebus Catholicorum, data est occasio Valramo episcopo Magdeburgensi scribendi litteras ad Ludovicum comitem..... quibus hortatus est eum, ut deficiens a Catholicis Henrico regi inhaereret. Recitat eas Dodechinus in Appendice ad Marianum, simulque adversarias ei redditas, quibus scite prudenterque eadem causa disseritur, quam in primis quæ data

est a Valramo Magdeburgensi episcopo, sic se habet :

EPISTOLA VALRAMI.

« VALRAMUS, Dei gratia id quod est, Ludovico serenissimo principi, cum instantia orationum semetipsum ad omnia devotissimum.

« Omni regno utilis est concordia, desiderabilis est justitia; hæc enim virtus mater est probitatis, et conservatio totius honestatis. Qui autem, intestina grassando dissensione, ad humani sanguinis alios irritat effusionem, profecto vir sanguinum est, atque illius particeps, qui, nostrum sanguinem sitiens, semper circuit quærens quem devoret (*I Petr. v.*) »